

Baráti találkozók Szentesen és Üllésen

Tegnap, szerdán — a Csongrád megyei magyar-NDK barátsági napok programozatának keretében — Szentesenre látogatott Erwin Skeib, az NDK budapesti Kulturális és Tájékoztató Központjának igazgatója, valamint Bernd Ritter népművész dalénekes. A vendégeket a Hazafias Népfőnt szentesi bizottságán dr. Négyesi János, a városi népfőntbizottság elnöke köszöntötte, majd dr. Kocsis Ferenc tanácselnök-helyettes tájékoztatót adott a város fejlődéséről.

A vendégek ellátogattak a Kontakta Alaktrészgyárba,

és megtekintették az üzemet. Ezen kívül megismerkedtek Szentesen új városrészével, az ötezres lélekszámú Hámán Kató lakóteleppel, ahol az általános iskolában részt vettek a népfőntbizottsági ülésen is. Erwin Skeib beszámolt a testvérszervezet, az NDK Nemzeti Frontja lakótelepi tevékenységéről, és a szentesiek is elmondták tapasztalataikat.

A szentesi látogatás után a német vendégek Üllésre utaztak, ahol a művelődési házban újabb baráti találkozóon vettek részt.

Műszeripari újdonosság

A Magyar Optikai Művek és a Központi Fizikai Kutató Intézet közös kutatás-fejlesztése eredményeként új műszeripari termék, a fénytovábbító száloptika gyártása kezdődött a MOM zalaegerszegi gyárában. A MOM optikai fejlesztő mérnökei által szerkesztett automatikus vezérlésű gép szabad szemmel alig látható vastagságú üvegszálakat húz, ezekből készítenek hajlítható kötegeket. Egy ceruza vastagságú kötegben például több ezer szál van.

Szakmai körök nagy jövőt jósolnak az új terméknek a gyógyászatban.

Balesetek — szorítások

Nemrégiben rendeletet hoztak a munkavédelemről. A mezőgazdaságban új intézkedések születtek a balesetek számának csökkentésére. Többek között meghatározták az irányítók, a dolgozók felelősségét. Ennek szüksége is mutatkozik, mert a mezőgazdasági szövetkezetekben évente félmillió munkanap esik ki a balesetek miatt.

Rossz szokásokat, beidegződött gyakorlatot muszáj kerekbe törni. Nevezhetnénk nevén: az igyunk, hogy pirossodjunk magatartásformát. A korábbi évekre jellemző fölfogást, miszerint a határ az nem gyár, az ital a földeteken kimondottan melegeit, tisztítja a vért és jobb kedvet csiná a munkához.

Sajnos ennek — mint azt minden munkavédelemről szóló összefoglaló hangoztatják — súlyosak a következményei. Az elmúlt évben például emelkedett a halálos és csontváz balesetek száma. Ez akkor is szomorú tény, ha nem minden életkioltásért okolható az alkohol, és hogy Csongrád megyére — szerencsére — nem jellemző ez a folyamat.

A munkavédelmi szakemberek — a tegnapi, Szegeden, a Technika Házában tartott értekezleten is hangoztatták — nagyon jól tudják, honnét és mikor leselkedik a veszély. Főleg a kardantengelyek okoznak tragédiát. Előfordult, hogy trágyalészippantás közben elkapta a forgó alkatrész a szerencsétlenül járt ember ruháját és fölcsavarta. Több a meg-

S ezt akkor még nehezebb — s ilyenért se kell a szomszédban kopogtatni —, ha a vezető maga sem veti meg az alkoholt.

Hasznos munkára fogni a tartalékokat — talán ez a legnehezebb. Ugyanis, aki eddig is dolgozott — ezután sem tesz másként, ha értelmét látja. A nehezebbik oldalát az adja a feladatnak, ha a gyengébb, a züllött embert kell a székér mellé állítani. Legyen az a legmagasabb vezető, vagy a legkisebb beosztású dolgozó. Általánosítható: ilyenkor a jobbát akarók kerülnek bajba.

Mert mit tegyen az a fiatal üzemgazdász, kibénél a tenniakarás vágya, de alkoholt szerető vezetői gardával találja szembe magát, s mondjuk, szerencsétlenségére még a munkavédelmi felelősi poszt is neki jutott? Oktassa ki feletteseit a szabályokra, vagy jelentse följobbját? Vagy kérlelhetetlenül vegye vissza a „kicsit piros” gépkezelő bérét — ki azonban „dolgok tisztába tételére”, a nál az orra alá dörgöli: miért csak a melót csapják orra?

Az értékre törekvő gazdálkodás nagyobb munkára, fejlesztetebb tempóra készíti a szövetkezeteket. Sajnos, ezáltal nagyobb a veszélye a baleseteknek is. Ezért nagyon lényeges, hogy időben készüljenek ellene. Érthető, egyszerűen megfogalmazott előírásokkal, biztonságos gépekkel, s nem utolsósorban a szemlélet változásával.

Mert a lelki balesetekről nem készül statisztika.

M. T.

Életszínvonal és feltételrendszer

Pirityi Ottó előadása Szegeden

A Csongrád megyei közgazdasági napok keretében tegnap, szerdán került sor az SZMT székházában az életszínvonal-politikával kapcsolatos szakszervezeti feladatokat elemző plenáris előadásra. Harmatos József, az SZMT osztrálya vezetője köszöntötte a résztvevőket, köztük dr. Petrik Istvánt, a megyei tanács általános elnökhelyettesét és Perjesi Józsefet, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársát, majd dr. Pirityi Ottó, a szakszervezetek elméleti kutatóintézetének vezetője tartotta meg előadását.

Az előadó abból indult ki, hogy a szakszervezetek alapvető feladata az érdekvédelem. Am az ismert gazdasági körülmények között, a lassult gazdasági növekedés, a romló cserearányok, az egyensúlyhiány viszonyainak eredményeképpen jelenleg hiányoznak az eszközök a hagyományos értelemben vett életszínvonalpolitika kibontakoztatásához. Mindennek eredményeként egyre kevesebb lehetőség nyílik arra, hogy egyes területeket kiemelten támogassunk, preferáljunk a sok feszítő gond közül, hiszen az szükségszerűen más területek hátrányára történhetnek csak. Mint ahogyan például, ha a szociális szempontokat helyeznénk előtérbe a szűkebb keretek elosztásához, az a munka szerrinti elosztás lehetőségeinek rovására történhetnének, ami viszont ismét csak lehetőségeink további szűkülésére vezethetne, visszafogva az elosztható javak bővített újratermelésének inspiráló forrásait. Ilyen körülmények között, amikor egyelőre az életszínvonal emelésére nincs lehetőség, a szakszervezeteknek mindenképp el kell figyelni a fordítást, hogy a meglévő feszültségeket a lehetőségek szerint föltszámoljuk, úgy, hogy azok ne válhassanak konfliktusforrássá.

Érővidtáv feladatok mellett az előadó elsősorban a szakszervezetek hosszabb távra szóló tevékenységének koncepcionális szempontjait elemzte. Kifejtette, hogy egy eleve a közosság érdekében épülő államban, társadalmi formációban a szakszervezeteknek nem lehet külön gazdasági- és életszínvonal-politikája. Eből a szempontból a szakszervezeteknek integrálódniuk kell a párt és a kormányzat munkájába, oly módon, hogy kielégítő és hatékony szerepkört tölthessenek be ebben a politikai munkamegosztásban, a funkciók szervesebb és egyértelműbb megosztásának eredményeképpen.

Az izgalmas és fölöttébb gondolatébresztő előadásból lapunkban legföljebb csak

néhány szempontot emelhetünk ki. Többek közt azt, hogy a szakszervezeti munkában mindegyre erősíteni kell a mozgalmi jellegét, mégpedig azért, hogy az információáramlást két irányban lehessen biztosítani. Vagyis a szakszervezet töltse be azt a hivatását, hogy bővebb információkkal lássa el „lentől” a politikai, állami vezetést, amivel sok segítséget adhat a döntések meghozatalához. Szólt az érdekvédelem kérdéseiről is, kifejtve, hogy a termelést segítő, munkaversenyt szervező, a munkaszervezés -javítását szolgáló tevékenység valóban nagyon fontos feladata a szakszervezeteknek, nem elsősorban mint cél, hanem mint eszköz, a fő funkció, az érdekvédelem és az érdekvédelem megvalósítása érdekében. Elemzte a különböző gazdaságpolitikai megkorítások (pl. a jövedelemkiáramlás szigorú korlátozása és ellenőrzése) hatásmechanizmusát, kifejtve, hogy ez sokszor a hatékonyság, a termelékenység rovására megy, s kölcsönhatásban a hazai piac felvételeképességének beszűkítésével (főként, ha a hazai alapanyagból hazai piacra készített termékekről van szó) visszahat a gazdasági növekedésre, tovább szűkítve annak lehetőségeit. A vállalatok lehetőségeinek ilyen korlátozása — beleértve a ma is erőteljesen élő és ható bá-

zisszemléletet — pedig szükségképpen népgazdasági károkat okoz.

Kifejtette az előadó azt is, hogy társadalmunkban alapvető jognak kell lennie, hogy valaki több és jobb munkával több jövedelemhez is jusson. Am ha erre a munka- és üzemszervezés hiányosságai miatt nincs lehetőség, azt egyértelműen jogsértésnek is kell tekinteni. Ily módon az üzem- és munkaszervezés kérdése nemcsak gazdasági, hanem egyértelműen politikai kérdés is. Elmondotta, hogy kollektív érdekeltségre valóban szükség van, de semmiképpen nem a jól dolgozók rovására.

Végül dr. Pirityi Ottó hangsúlyozta, hogy a szakszervezeteknek mind bonyolultabb feladattrendszerekkel kell megbirkóznuk, nem passzívan és utólag, hanem aktívan és megelőző jelleggel is formálva adottságaikat és lehetőségeiket rendszerét. Igaz, szocialista viszonyok között, szocialista szakszervezeteknek nincs és nem is lehet külön koncepciója, de a párt politikáját képviselve, annak megvalósulását segítve, összhangban az állami, gazdasági vezetés tevékenységével dolgozva, érdekvédelmi szempontokat kell szem előtt tartania, szervesen és aktívan beépítve a társadalmat-gazdaságot mozgató, tendenciákat kialakító kölcsönhatások rendszerébe. Sz. I.

Jól halad a betakarítás

Vetőbrigádok mestermunkája

Kapkodás nélkül, mégis tempósan halad a mezőgazdasági nagyüzemekben az őszi betakarítás. A jelentések szerint ritka pontos munkát végeznek a talaj-előkészítő és a vetőbrigádok. Ezúttal az időjárás is kedvére jár a termelőknek. A néhány órás kisebb esőzések elősegítették a vetések kelését, viszont — mint ahogyan ez várható volt — kisebb gondot okoztak a szőlőskertekben.

Csongrád megye gazdasági október második harmadának végéig a tervezett területet háromnegyed részén elvetették az őszi kalászosokat. Ilyen jó tempójú munka legföljebb tizenévenként egyszer fordul elő. Mintegy 50 ezer hektáron zöldellnek a szépen, egyenletesen, sűrű sorokban kelő kalászos gabonák. A kiemelkedő eredmények azzal is magyarázhatók, hogy a termelési körzetekben az egymással szomszédos gazdaságok együttműködése egyre

szervezettebbé válik. A hajdúsági termelőszövetkezetekben naponta négy-ötezer hektáron kerül földbe a mag. Ezek óta nem végeztek a mostanihoz hasonló korai időpontban az őszi búza vetésével. Fejér megyében sem, itt már az utolsó táblákon dolgoznak a gépek.

A másik nagy munka, a kukorica betakarítása ugyan csak jól halad. Csongrádban a csöves tengeri háromnegyedét „fogyasztották el” eddig a gépek. A termés nedvességtartalma 6—8 százalékkal alacsonyabb, mint az elmúlt év hasonló időszakában, és így sokkal kevesebb üzemanyag felhasználásával száríthatják meg a kukoricát. Somogyban a kukorica-termés fele a tárolókban van.

Gazdagon termelt az idén a burgonya a Bakonyban. A rekordot Borzavár határában érték, ahol a háztáji földeken nem ritkaság a hektáronkénti 400 mázsás termés sem.

Országszerte meggyorsult a szűret, a nagyüzemekben is a vége felé jár a munka.

Általában kétszer szedik a szegedi tájkörzet fűszernövények, a paprikának a termését, az idén azonban már harmadszor láthattak munkához. Az eddig átvett több mint kétezer vagon paprikának 75 százaléka első osztályú, kimondottan magas festéktartalmú. Ez az arány lényegesen jobb a sokévi átlagnál. A minőség javuláshoz különben nagymértékben hozzájárult, hogy az idén már négy gazdaságban működik szárítóüzem; a termelés gyors megszáritásával elejét veszik a minőségromlásnak.

A Pest megyei gazdaságokban termelt zöldség több mint kétharmada már a raktárakban van vagy elszállításra vár. A Budapest körüli gazdaságokból folyamatosan érkezik a zöldség a fővárosi piacokra és a feldolgozó üzemekbe. (MTI)

Az országgyűlés honvédelmi bizottságának ülése Kiskunfélegyházán

Pap János elnökletével, szerdán, Kiskunfélegyházán tartotta kihelyezett ülését az országgyűlés honvédelmi bizottsága. A résztvevőket a néphadsereg vezetői tájékoztatták saját területük adott feladatáról, csapatépítkezésekről, a mezőgazdaságnak nyújtott katonai segítségről. A hadseregfejlesztés húszéves tapasztalatait összegezve elmondták, hogy a polgári építőipart tehermentesítendő, ma márszát egységet tartanak fenn a katonai építkezések, korszerűsítések tervezésére, kivitelezésére, a modern hadászati technika fogadására.

A csapatépítkezések eredményeként modernizálódtak a körletek, új épületek szolgálgak az oktatást, a művelődést, és bővültek a honvédségi lakótelepek. A résztvevőknek bemutatták az egyik magasabb egység sajátterős csapatépítkezését, ahol a többi között laktanyaművelődési ház épül, amelynek 400 személyes lesz a színházterme.

A továbbiakban szóltak arról, hogy néphadseregünk harcászati képességének, hadrafoghatóságának fokozása mellett a társadalom egyéb kiválmainak is eleget tesznek: évről évre segítséget nyújtanak a mezőgazdasági betakarítási munkákban, jelenleg is 6200-an dolgoznak a földeken, gyümölcsösökben, szőlőskertekben. Az utóbbi öt év során száztonnákkal találkozottak, beszélgettek. (MTI)

Népfrontaktivisták eszmecseréje

A Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának Békés és Csongrád megyei tagjait tegnap, szerdán délelőtti a népfőnt megyei bizottságán találkoztak az országos tanács képviselőivel.

Nagy István, a népfőnt megyei bizottságának elnöke köszöntötte a megbeszélés résztvevőit, majd Horváth Győző, a HNF Országos Tanácsának osztrálya vezetője szölt a népfőnt irányító szervéről és a megyei népfőntbizottságaiban dolgozó országos tanács tagok kapcsolatáról. Az 1982-es év feladataira terve beszélt — többek között — a minisztériumok és a népfőnt közötti együttműködés tapasztalatairól, valamint az ifjúság és családvédelem terén

felmerülő feladatokról. A városokban és a járársokban működő népfőntbizottságok tevékenységének elemzése után hangsúlyozta, hogy a bizottságoknak mindennel foglalkozniuk kell, ami a területükön lakókat érdekli. Molnár Sándor, a népfőnt megyei bizottságának titkára a HNF Országos Tanácsa és a megyék népfőntbizottságai közötti együttműködést értékelte.

A Csongrád és a Békés megyei főlshálók véleményét Nagy István foglalta össze, hangsúlyozva, hogy a hasonló megbeszélések közvetlenebbé teszik a kapcsolatot a megyei népfőntbizottságok és a HNF Országos Tanácsa között.